

N:o 9. 1920.

Ägare: **DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING.**

Ansvarig utgivare: **J. C. N. af KLERCKER.**

Redaktör: **ERIC AHLSTRÖM, Skärsåtra.**

Riks- och Allm. Telefon: Skärsåtra 41 (samtrafik).

12:te årgången.

Djurgårdiska Olympiamedaljörer.

G. Svensson.

Vi blevo inte lottlösa. Wählin svek skändeliga visserligen, men de Svenssöner fingo för sitt goda deltagande var sin olympiamedalj, av annan metall visserligen än vad som kunnat bli fallet, om allt gått sin gilla gång — men dock medalj och Olympisk pristagareplacement.

För de prestationer, som förde Gottfrid och Fritiof upp på tabellen över pristagare vid 1920 års Olympiad skola de båda ha ett ärligt tack från föreningen.

*

Det är många års enträget arbete som ligger bakom Gottfrids, som han själv säger, sista placering. Redan för minst tio år sedan var han i farten. Men det var helt andra förhållanden då. På den tiden fanns det faktiskt bara tungviktare och det blev en hård skola för den unge entusiasten.

Men en skola som utvecklade Gottfrid effektivt och givetvis satt sina spår i djurgårdarens oerhörda styrka. Det blev att ta stryk i många herrans år — man blir inte god brottare i brådrasket just inte — och framgångarna började väl följa egentligen åren efter Stockholms-spelen.

Gottfrids mästerskap äro många och ännu fler är de stora segrar han tagit hem. Nu, i Antwerpen, hade han möjlighet att t. o. m. vinna guldmedaljen. Men

blev aldrig, genom ett underligt domslut, i tillfälle att få gå emot segraren, Friman. Det hade annars blivit en match, och finnarna själva hade dömt Friman till att förlora om mötet skett någon av de första dagarna. Men — som sagt var. Gottfrids silvermedalj i fria brottningen blev emellertid ett litet plåster på grämseln.

E. Almlöv.

Om Gottfrid nu gör allvar av sin avsikt att sluta, så är därmed avslutad en idrottsmannabana, som är rätt så märklig, och att värdesätta den får en annan, kompetent man göra. Jag tackar bara Gottfrid för de utomordentliga saker han visat i denna synnerligt svåra idrott.

*

Brodern Fritiof tog hem bronsmedaljen i fjädersvikt, grekisk-romersk.

Också den medaljen tillföll en god representant för denna idrott. Fritiofs bana är inte på långt när avslutad än. Vi ha mycket att vänta ännu av denne ettrigt energiske och duktige brottare. Och det gläder oss, då det gives flera olympiader. Hans bronsmedalj denna gång var bara en etapp på vägen till större berömmelse, en väg som Fritiof tar ständigt uppåt.

*

Det var allt vad som beskärdes Djurgården 1920. Dock är det ännu två, som i detta sammanhang dock böra nämnas, två med gammalt djurgårdsblod i ådrorna och skickligheten förvärvat i Djurgårdens hårda skola, två ännu djurgårdare.

Almlöv tog hem en bronsmedalj i tresteg och Einar Nilsson räddade ett par dyra poäng i kula.

Heders även dem, ett djurgårdiskt: Hej, kumpaner.

F. Svensson.

FOTBOLL.

Vi stå nu mitt uppe i fotbollssäsongens mest spännande och innehållsrika del, mästerskapens och federationsmatcher.

Vad de senare beträffar få de ju vara i fred i vad det anbelangar Djurgårdens spelare — det har ju herr Johansson, om inte sagt ifrån, så dock i realiteten bestämt — men i mästerskapstävlingarna bör Djurgården ha ett tungt vägande ord med i laget.

Mänskligt att döma böra nämligen våra elva mennar i

A-laget

kunna avsluta Djurgårdens kanske bästa säsong med att ånyo nå finalen i de båda eftersträfvansvärda mästerskapstävlingarna. Och man behöver inte kallas alltför optimistisk, om man är litet säker på att det utmärkte laget tar hem båda. Ty så som elvan spelat hittills och i kraft av den energi, enighet, sammanhållning och spelstyrka den besitter är intet svenskt lag för ögonblicket omöjligt att slå.

Men! Då fordras det också att varandaste en av våra elva spelare gör sitt bästa, tänker på att han slåss för gamla hederliga Djurgården och sitt eget goda namn, samt besinnar att ingen lager vinnes utan tröget och samvetsgrant arbete. I våra tider dämpar inte mästerskapstecknet ned på bröstet på en, utan sättes fast efter den verkliga kampen.

Vi alla andra, som hänga omkring på läktarna, med ögonen fastnitade på Eder, med hjärtat bultande i bröstet och lotten att ideligen lida igenom 90-minutersperioder, vi förvänta att alle man gör sitt bästa. Går det sedan åt skogen, så ingenting vidare med det, ty då äro vi belåtna i alla fall.

Heja sålunda, alla elva grabbarna.

*

Början gick ju bra. Hälsingborg passerades, förvisso med svårighet men dock, och laget är nu klart för semifinalen.

Om lagets Skåneresa och Hälsingborgs-seger berättar Ekberg — som man velat göra till hammarbyit mot hans vilja — och han har följande att förtälja:

A-laget—Hälsingborgs I. F. 2-1.

Lördagen den 18 september 1920 kl. 7.15 e. m. embarked ett glatt Djurgårdsgång Malmötåget för att i Hälsingborg taga en dust med sina gamla antagonister Hälsingborgs I. F. i Svenska mästerskapets andra omgång. Efter att vederbörligen hava blivit avhurrade av en del intresserade djurgårdare gjordes entrén i den för gänget avsedda »snarkvagnen», vilken nästan uteslutande disponerades av djurgårdare.

Vid en hastig överräkning, gjord av ledaren »Jyns Jynsson Jyns från Hälsingborg», vilken icke enbart medföljde som ledare utan även som tolk, visade det sig att alla mennar voro närvarande med undantag av Gotte Johansson, vilken rest ned kvällen förut. Karlstrand var även frånvarande på grund av att hans fössing ännu ej är bra. I hans ställe medföljde Karl Andersson från B-laget.

Efter att hava immundigat de obligatoriska tvenne smörgåsarna och pilsnerna från Jones kondis i Nyköping gick var och en att söka en välbehövlig vila till söndagens strid på liv och död. En del mennar tyckte emellertid att det var för tidigt att gå och lägga sig, varför dessa togo sig ett parti »Solo».

Då vi framåt tiotiden anlände till Nyköping (10 min. uppehåll), var det dags att taga en kvällspromenad, varför en del »stalar» med Jyns och Knata i teten gingo och besiktigade stålhåsten och funno samma till belåtenhet.

Efter detta hände ingenting »vydere» än att Hacko i sömnen spelade centerforward och slängde foten i väggen, så att Sundberg vaknade och trodde att han var ombord på en pansarbåt, som hade stridsskjutning.

Vid åttatiden på söndagsmorgonen anlände gänget till Hälsingborg, alla med en brinnande arbetslust och ganska bra utvilade.

Efter att i all hast hava immundigat en lätt frukost gingo en del ut för att bese staden, under det att en del togo igen sig på sina rum.

Kl. 12.30 e. m. skedde avfärden till idrottsplatsen Olympia, vilken inom parentes sagt har den bästa fotbollsplanen i Sverige.

Precis halv två blåste d:r Westergaard till spel och sin vana trogen vann Nocke. Djurgården ställde upp med ordinarie lag så när som på Karlstrand, på vilken plats Karl Andersson vikarierade.

Spellet tog sin början och Djurgården gick omedelbart till anfall och bet sig envist fast på Hälsingborgs planhalva, mycket tack vare den starka vinden. Efter ett bra anfall på vänstersidan fick Sundberg iväg en kanonkula, som dock gick en härsman utanför. Strax därefter kommo hälsingborgarna upp i ett fint anfall och högeryttern lade in en god centrering, som dock Fritte lade vantarna på. Nu höll spelet sig en stund på mitten av planen, till dess plötsligt Kevan fick tag i bollen och dribblade av ett par motspelare och sköt ett långskott, som gick in vid högra stolpen.

Efter utspårken gick Djurgården återigen till anfall och Gotte lade in en kalaspassning utefter marken till den omarkerade Knata, som emellertid tyckte att han hade lång tid på sig, varför Hälsingborgs högerback hann få bort bollen.

Härefter kom matchens roligaste situation. Gotte hade löpt ned på sin kant och skulle just till att dribbla av halvbacken, då båda ramlade ikull med halv-

backen ridande på Gottes rygg. Gotte försökte förgäves resa på sig, men mannen sög sig fast som en kardborre. Fri-spark blev följden, alldeles vid straffområdet; Abbe lade den dock högt över mål.

Djurgårdens andra mål följde strax därefter. En passning från högersidan sköt Kevan direkt på målvakten och högerbacken kom till hjälp, slog bollen med all sin kraft på Kevans arm, varefter den studsade i mål. Härefter följde några enstaka anfall av Hälsingborg, vilka dock avvärjdes av Nocke och Hacko, varefter pausen inträdde.

Hade Djurgården varit överlägsen första halvtid, så var Hälsingborg det lika mycket andra. Från denna halvtid är ej något av vikt att anteckna annat än Hälsingborgs mål, som gick till på följande sätt. Högeryttern slapp för en gångs skull fri från Köpings uppvaktning och kunde slänga in en centrering, som Hälsingborgs högerinner touchade, varigenom Hemming kom ur spel, och sedan hade centern ingen svårighet att drämma i ett kraftigt skott, som Fritte ej hade några chanser att taga. Trots det att Hälsingborg de sista tjugominuterna spelade med 10 man pressade de fortfarande, dock utan resultat, och då pipan gick för full tid, stod Djurgården som segrare med 2—1.

Av Djurgårdens spelare framträdde särskilt Köping, som spelade i sin på sista tiden kända stora stil, under det att Abbe verkade litet slö och markerade dåligt sin ytter. (Abbe var emellertid ganska grundligt förkyld, vilket förlåter honom mycket.) Ragge spelade först andra halvtid, då Hälsingborg pressade, med sin gamla fläkt. Nocke och Hacko bra. Fritte gjorde allt, vad han kunde göra och litet till. Forwardskedjan däremot var det inget helt med, vilket kanske har sin orsak i att ej Karlstrand var med. Av de fem var givetvis Fagerberg bäst med goda dribblingar och dito skott. Gotte hade för litet att göra och Knata tricksade för mycket. Karl Andersson på vänsteryttern var ganska nervös och Sundberg slet och stod i som vanligt.

Som helhet betraktad var matchen emellertid ej sådan, som man är van att se, när dessa båda lag mötas. Det var ingen riktig mästerskapsart över lagen och ej heller några riktigt fina kombinationer, vilket nog mycket berodde på den starka vinden, som svepte över planen.

Efter matchen intogs middag å Hamnpaviljongen, vilken präglades av en mycket glad stämning, tack vare resultatet över ett av de svåraste lagen i mästerskapet. Då taget därefter kl. 9.30 e. m. ångade ut från Hälsingborgs station voro samtliga glada att få krypa till kojs efter en rätt så ansträngande dag.

Helhetsintrycket av denna färd blev emellertid det, att laget måste spela mycket bättre och träna ordentligt, om mästerskapet av 1920 skall tagas av Djurgården.

B-laget

har sin »säsong» klar. Den blev inte alls dålig. Laget slutade ungefär mitt i Klass I, en prestation som är utmärkt i den hårda konkurrensen.

Till dess serieprestation skall jag återkomma i samband med litet statistik i oktobernumret, avser härmed endast att frambära till laget ett hedersomnämmande för god sammanhållning, stor oegennytta och gott humör.

Som avslutning på säsongen spelades en vänskapsmatch mot Södertälje Sportklubb den 12 dennes, varmed dock icke träningen är avslutad, ty dels måste en del spelare hålla sig i kondition för att ev. rycka in i A-laget, och dels leker ett deltagande i en Sundsvallsresa i hägen på de flesta.

Sista matchen hade följande förlopp:

B-laget—Södertälje Sportklubb 3—0

Traneberg den 12/9.

När B-laget på söndagseftermiddagen ställde upp mot Södertälje Sportklubb, fattades målvakten. Folke Jansson fick det ansvarsfulla uppdraget ställa sig i målet och man väntade en del överraskningar uppe vid Djurgårdsmålet. Överraskningar blev det, men inte av det slag vi väntat, ty Folke tog allt som kom på hans lott. Det var visserligen inte så mycket, men det var i alla fall så pass, att han fick visa en hel del ovanade målvaktsegenskaper. En sak som han dock måste lägga bort, är det gäckande småleende, som åtminstone nu hela matchen igenom fanns på hans läppar. Harry Sundberg var också med, och eftersom han är från A-laget, får han väl betyget godkänd. En sak som också måste framhållas, är att Boman vann lottningen, vilket lär inträffa ungefär en gång varje skottår.

Södertälje fick alltså nöjet sätta igång kulan, sedan artilleristen och fotbollsspelaren Rosberg blåst för avspark. Efter ett par minuters spel satte Harry S. en frispark invid ena stolpen. 1—0. Södertäljes backar sleto våldeliga och sopade rent gång på gång framför sitt mål men Djurgården kom igen och mest tack vare Södertäljemålvaktens briljanta spel hölls målet fritt från vidare påhållningar denna halvtid. Han var deras bästa man och tog ett par s. k. omöjliga bollar.

Andra halvtid spelade Djurgården mera lugnt, men lågo fortfarande över. Södertälje stack emellan med ett och annat anfall, men skotten voro inte mycket att hurra för. I mitten av halvtiden fick Djurgården en straffspark. H. Sundberg kom fram och Djurgården ledde med 2—0. I slutet av matchen sköt Schlaaf, direkt på passning från höger ytter, tredje målet. Med 3—0 slöt alltså matchen, men resultatet hade säkert blivit det dubbla om ej målvakten spelat så utmärkt.

Niw de.

C-laget

tog inte hem den påtänkta andra platsen i Klass II. Vem vet, om laget ens blir trea. Och detta torde vara det försmädliga och fullständigt överflödiga nederlaget mot Stockholms I. S. — som fick smörj av Aikå C med minst ett dussin mål — vilket nederlag gjorde hela omkastningen.

Vare sig nu laget kommer på tredje eller fjärde plats, så är det bra gjort i alla fall, ty det laget har nog haft det motigast av dem alla med spelarematerial. Och vi äro inte prishungriga. Vi tycker det är roligt om det går något så när, ty huvudsaken är ju i alla fall att det över huvud taget kickas.

Heders, alltså, pojkar, i oktobernumret kommer kritiken.

D-laget

— Djurgården har lag, så det räcker en stund — kunde ha vunnit Klass III. Men gjorde det inte. Och det tycker jag att det var ett sabla slarv. Men värre är det ändå, att laget helt plötsligt åkte ner ända till tredje plats. Ty sådant blev visst slutet.

Och dock kunde detta lag spela en hel del fotboll. Och ändock spelade det med våra bästa förhoppningar. Som det kom på skam.

Men, strunt det! Även här fastslogs det med kraft att Djurgårdens front är cbruten och att dess namn som en bland Sveriges allra förnämsta fotbollklubbar inte kommer att saknas bland de främste på många år ännu. Ty det finns reserver att ta utav.

Även vi, D-lagare och jag, träffas i nästa nummer av Djurgårdaren.

Junior-laget

har också det sin stora säsong just nu. Efter att ha lyckligt och väl passerat våromgången, är laget just nu i färd med att försöka reda upp slutspurtan. Vilket emellertid är betydligt lättare sagt än gjort.

Laget spelar duktigt, det är inte tu tal om det, och möter upp med den rätta spelglädjen och sammanhållningen, men till »finalen», matchen mot Aikås juniorer, räcker det inte med bara allt detta. Ty då gäller det att plocka fram även kraft och uthållighet — samt framför allt en sjühälsikes segervilja, en vilja som inte ger sig en aning och kan få laget att pressa sig till att prestera den allra yttersta krafftroppen. Då bör Djurgårdens juniorlag kunna bli distriktets mäs-

stare — ty Aikås lag är inte omöjligt att besegra. Men kom ihåg en sak till, pojkar, ni få inte spela oavgjort, ty de svarta ha redan skaffat sig minst ett dussin plusmål, och målkvoten....

Lagets debut i slutomgången har sin historia här nedan. Sedan alla matcher-na genomkämpats återkommer förf. till detta. Låt honom då slippa syssla med sorgeämnen....

Juniorlaget—M. P:s juniorer 4—1

Traneberg den 12/9.

Det såg inte lovande ut för juniorena på söndagsmorgonen. Heumann var på skolresa och Långa Nilsson föredrog att stanna på landet. I sista stund alarmrades Wedelin in från Norrviken och lilla Wisnell fick göra laget fulltaligt.

Våra pojkar började emellertid bra och forwards gingo fram i vackra anfall, som lovade gott i fortsättningen. Första målet lät heller inte vänta på sig så värst länge. Agge sköt ett skott invid ena stolpen, som målvakten visserligen motade genom att kasta sig handlöst, men Rehnström var framme som en pil och sköt bollen ur händerna på honom hårt i nät. Kvitteringen skötte M.-P:s högerinner om. Efter en felmanövrering i Djurgårds-försvaret sköt han förbi den utrusande målvakten lugnt i mål. Jubel på läktaren. Glädjen blev dock icke långvarig, ty vid en skockning framför M. P:s mål, tog en av backarna sig för att boxa ut bollen med händerna. Straffsparken, som följde, satte Ivar Andersson i nät, så att det sjöng i luften. Om en stund var det färdigt igen. Öijermark skickade i väg en frispark, som Lagerstedt endast satte foten på och den låg i nät, men domaren blåste av för offside på en annan spelare. Det tredje målet kom dock före pausen. Lagerstedt centrade mitt på dödlinjen, målvakten hoppade förgäves, men Sture Nilsson, som stod bakom, räckte den och från hans lockiga huvud susade bollen i nät. 3—1 och halvtid.

Andra halvtid såg det ut som om pojkarna skulle släppa taget och M. P. pressade ett tag våldeliga, men det redde ut sig så småningom och Lagerstedt tog sig för att springa ifrån M. P.-försvaret och skjuta över den liggande målvakten i nät. Resten av halvtiden förflöt utan några större sensationer. M. P. lågo stundtals rätt mycket över, men deras skott voro både för lösa och illa riktade. En frispark för hands inom straffområdet kunde de inte utnyttja och när pipan gick för full tid, hade pojkarna vunnit sin första match i slutomgången, välförtjänt.

Niw de.

Juniorlaget—Värtans juniorer, som ej mötte.

Traneberg den 19/9.

Det var ett oherrans väder, som avskräckte halva Värtalaget. Men inte djurgårdspojkar, som gladeligt traskade ut i hällregnet. Poängen gick i alla fall hem.

(Forts. å sid. 81.)

FÖRSÄKRINGS-KOMPANIET.

Generalagentur för
— HANSA —

Hamngat. 13, 2 tr.

R. T. 31550 - A. T. 1019

Förmedlar alla slag
av försäkringar

Ombud i D. I. F.: C. G. SWANBERG

ALLMÄN IDROTT.

Föreningsmästerskapen.

Dessa började de första dagarna av september och måste betecknas som, det stundtals urusla vädret och vidriga tävlingsförhållanden till trots, lyckade, väl de bästa föreningen haft på mången god dag. Men föret är inte bara trögt i portgången. Det är också smalt där och körsvennen måste vara skicklig. Därför är det glädjande att få konstatera att funktionärerna i sin strävan att göra så bra som möjligt för vår pånyttfödda idrottsavdelning lyckats så pass anständigt som de gjort.

Vad materialet idrottsmän beträffar har det varit synnerligen gott och antalet deltagare har varit överraskande stort. Lysande ha resultaten emellertid icke kunnat bli, men blir bara avdelningen väl skött, särskilt dess yngre del, så har Djurgården om några år säkert återerövrat en del av sitt förlorade prestige som allmän idrottsförening.

Vi vilja för denna gång icke ingå på detaljer från tävlingarna, bedömande av prestationerna eller kritik av stilarna — det kommer i oktobernumret sedan samtliga tävlingar slutförts — utan låta tillsvidare resultaten tala för sig själva. Och de ha varit följande:

SENIORER.

Löpning 100 meter.

Föreningsmästare: Fred. Skoglund, 12,1.
2. N. W. Nilsson, 12,2.
3. B. Nylund, 12,2.
4. H. Karlsson.

Löpning 200 meter.

Föreningsmästare: F. Skoglund, 24,7.
2. B. Nylund, 24,8.
3. J. Johnsson, 26,4.

Löpning 400 meter.

Föreningsmästare: Kurt Widgren, 58,7.
2. B. Nylund, 58,8.
3. J. Johnsson, 58,9.
4. N. Törnqvist.

Löpning 800 meter.

Föreningsmästare: Nils Nilsson, 2,10 min.
2. R. Wählin, 2,15,7 min.
3. K. Widgren, 2,17,2 min.
4. K. Lindroth.

Nyordna föreningsmästare.

Seniorer.

Löpningar:

100 meter	F. Skoglund.
200 „	F. Skoglund.
400 „	K. Widgren.
800 „	N. Nilsson.
1,500 „	N. Nilsson.
5,000 „	N. Nilsson.
10,000 „	N. Nilsson.
Häck 110 meter	C. E. Nylund.

Hopp:

Höjdhop	F. Skoglund.
Trestegshopp	B. Nylund.
Stavhopp	F. Skoglund.

Kast:

Diskuskastning	R. Skoglund.
Kulstötning	R. Skoglund.

Juniorer.

Löpningar:

100 meter	E. Rehnström.
200 „	G. Lagerstedt.
800 „	N. Nordberg.
1,500 „	G. Lagerstedt.

Hopp:

Trestegshopp	N. Nordberg.

Kast:

Kulstötning	I. Andersson.

Löpning 1,500 meter.

Föreningsmästare: N. Nilsson, 4,34 min.
2. R. Wählin, 4,40 min.
3. A. Åsberg, 4,49 min.
4. K. Lindstedt.

En djurgårdare

är aldrig sur, elak och trumpen, utan alltid glad, munter och vänlig, ty därigenom vinner han alltid medmänniskans aktning och sympati.

Löpning 5,000 meter.

Föreningsmästare: N. Nilsson, 16,53,7 min.
2. E. Eriksson, 17,34,6 min.
3. T. Svennberg, 18,25,1 min.

Löpning 10,000 meter.

Föreningsmästare: N. Nilsson, 35,43 min.
2. R. Wählin, 35,50 min.
3. E. Eriksson, 36,13,8 min.
4. T. Svennberg.

Häcklöpning 110 meter.

Föreningsmästare: C. E. Nylund, 20,9.
2. E. Holmér, 21,7.
3. K. Widgren, 22.

Höjdhop.

Föreningsmästare: F. Skoglund, 160 cm.
2. H. Heidvall, 150 cm.
3. B. Nylund, 145 cm.
4. E. Helmér.

Trestegshopp.

Föreningsmästare: B. Nylund, 12,44 m.
2. H. Karlsson, 12,33 m.
3. S. Mattsson, 11,81 m.
4. N. Törnqvist.

Stavhopp.

Föreningsmästare: F. Skoglund, 290 cm.
2. A. H. Nilsson, 280 cm.

Kulstötning.

Föreningsmästare: Ragnar Skoglund, 20,14 m.
2. A. H. Nilsson, 19,27 m.
3. N. Törnqvist, 17,73 m.
4. F. Skoglund.

Diskuskastning.

Föreningsmästare: R. Skoglund, 61,86 m.
2. F. Skoglund, 53,48 m.
3. E. Holmér, 53,21 m.
4. H. Heidvall.

JUNIORER.

Löpning 100 meter.

Föreningsmästare: E. Rehnström, 12,7.
2. N. Nordberg, 12,8.
3. G. Lagerstedt, 12,9.

ARTIKLAR
för

Vinter- & Sommarsport, Boxning, Gymnastik m. m.

A. WEIMARKS
SPORTMAGASIN
3 Storkyrkobrinken 3.

Löpning 200 meter.

- Föreningsmästare: G. Lagerstedt, 25,4.
 2. E. Rehnström, 25,5.
 3. S. Ekdahl, 25,8.

Löpning 800 meter.

- Föreningsmästare: N. Nordberg, 2.24,2 min.
 2. G. Lagerstedt, 2.25,2 min.
 3. T. Baumbach, 2.32,5 min.

Löpning 1,500 meter.

- Föreningsmästare: G. Lagerstedt, 5.14,2 min.
 2. E. Rehnström, 5.20,3 min.

Trestegshopp.

- Föreningsmästare: N. Nordberg, 11,38 m.
 2. M. Andersson, 10,95 m.
 3. P. Lindberg, 10,91 m.

Kulstötning.

- Föreningsmästare: I. Andersson, 9,63 m.
 2. M. Andersson, 9,23 m.
 3. P. Lindberg, 8,57 m.

Ungdomsavdelningens lyckade debut.

Från Linnéas ungdomstävlingar i fri idrott.

Aspudden den 12/9.

Ungdomsavdelningen debuterade på allvar ute på Aspuddens ej alltför förstklassiga bana, undantagandes 100-metersbanan. Föreningen har visserligen redan med framgång deltagit i en del stafettlöpningar, men nu var avdelningen i sin helhet i aktion. Och hade otvivelaktig framgång. Placeringar i alla hopp och kast. Det enda som ej gick efter förväntan — eller bättre — var stafettlöpningen. Men det hade sin fulla orsak i ett par av löparnas deltagande i en för dem hedersam och tyvärr hård fotbollsmatch tidigare på dagen.

Men frånsett den lilla malören så skötte sig pojkarna över lag på ett sätt, som bådar utomordentligt gott för Djurgårdens fria idrott omkring år 1925. Men det är långt dit och det gäller för såväl pojkarna själva som framför allt för deras ledare att under dessa vandringsår på vägen mot en plats i solen ej tappa sugen utan se till att ungdomsavdelningens leder ständigt äro fyllda med framtidssträvande mästareaspiranter. Grunden är lagd och nu är det var och en djurgårdares plikt att se till att byggnaden blir färdig.

För att återgå till tävlingarna, så inleddes dessa med löpning 100 meter, där verkligt fenomenala resultat nåddes,

En djurgårdare

är alltid sansad och lugn i sitt uppträdande, förgår sig aldrig, utan är behärskad till det allra yttersta.

omöjliga att prestera för våra representanter, av vilka särskilt Lagerstedt gjorde goda löpningar, vilka förde honom fram till mellanheatet, där han dock blev ohjälpligt slagen. Kulstötningen blev i stället första gren, i vilken en djurgårdare placerade sig. Det var Ivar Andersson, välkänd fotbollsspelare, som med sin styrka och skaplig teknik stötte kulor längre än alla andra pojkar så när som på en. Ivars resultat var 10,47 m. I diskus var han ej fullt så lycklig i sina förehavanden, utan fick nöja sig med tredje plats och ett resultat av 32,08 m. Men på triangelmatchen den 25 och 26 sept. bör Ivar passa på att ge sina besegrare från M. P. ordentligt med stryk. Ty det kan han. Hade kasten sålunda gått bra, så gingo hoppet ändå bättre. Ty här dominera utan tvivel djurgårdarna, speciellt i höjdhoppet. Vad sägs om ett halvt dussin pojkar över 1,50 m. Det var alltså klubbmästerskapsaspiranterna från tidigare på morgonen kände sig åtskilligt enkla, isynnerhet då den spenslige, men spänstige Pöhl i utmärkt stil gick över 1,60 och knappt rev 1,65. Längdhoppet hade dock tröttnat honom för mycket, och efter omhopp med en kraftig lidingöpojke fick han slutligen se sig slagen. Längdhoppet gav en tredjeplacering åt Pöhl på 5,75, medan Nordberg och Wedelin blevo knappt besegrade. Alla ha bra teknik och stil i själva hoppet, men dålig och okontrollerad ansats.

Utom de nu nämnda lade man märke till kraftiga Huldt, som låg väl uppe i kasten och i höjdhopp, likväl utan att placera sig, energiske Sjöblom, pigge Henriksson, slanke Andersson och leende Lindberg, alla, liksom en hel del annat gott folk, ingen nämnd och ingen glömd, pojkar, som under insiktsfull ledning och energisk träning kunna gå långt.

I tävling om ett poängpris kom Djurgården på tredje plats med 19 p. efter Hellas och M. P., men före alla andra, vilket ej vill säga så litet för en 4 månader gammal avdelning.

Fredde.

(Fotboll, forts. fr. sid. 79.)

Oldboys-laget,

slutligen, har helt plötsligt tagit sig samman och åstadkommit en hel del fotboll. Och segrar, som vunnits genom flott spel, av de gamla, goda kumpaner, utan särdeles besvär.

Denna glädjande uppräckning har helt plötsligt gjort, att lagets utsikter till att få första inteckningen i den trevliga pokalen stigit kolossalt. Vilket i sin tur förutsätter ett par spännande duster mot Västermalm och Upsala. Och laget förväntar också mangrannt deltagande från övriga Djurgården i fortsättningen. Här är ett referat över första matchen.

En djurgårdare

ger sig aldrig inför vidriga, motiga omständigheter, utan ger sig glatt i lag med svårigheterna och måste därigenom segra över dem.

Oldboyslaget—Upsala 6—1.

Traneberg den 19/9.

Old-Boyslagets match mot Upsala Oldboysklubb på Traneberg den 12 september var intressant och slutade med seger för de våra. Laget ställde upp med följande spelare från v. y.: Lindqvist, Schörling, Friberg, Landberg, Andrén, Öhman, Olsson, Åkerlund, V. Jansson, A. Jansson och Grönskog; ett lag, som visade sig starkt icke blott på papperet utan även i verkligheten. Tyvärr måste Åkerlund redan efter några minuter lämna plan på grund av en sensträckning, och ett försök att få insätta en annan spelare i stället vägrades bestämt av Upsalalaget. Trots detta spelade laget som aldrig tillföre och dominerade första halvtiden fullständigt. Det ena målet följde på det andra som resultat av ett ypperligt spel icke blott av forwardskedjan utan av hela laget och vid halvtid (35 minuter) stod resultatet 4—0 till D. I. F:s fördel. Andra halvtiden slappnade farten något, huvudsakligast beroende på att Friberg vid en sammanstötning med en Upsala-spelare blev ganska svårt justerad, men Upsalamålvakten måste likväl finna sig i att ytterligare ett par gånger plocka bollen ur eget nät, vilket hände Grönskog endast en gång. Slutresultatet blev således 6 mål mot 1 till D. I. F:s fördel och ytterligare en inteckning i den verkligen stora och dyrbara pokalen, som laget bör vinna, om det visar lika gott spel även i kommande matcher.

Oldboyslaget—Hammarby, som ej mötte.

Traneberg den 12/9.

Hammarby förklarade helt trankilt: »Vi å bara nio man, så ni vinner utan spel.» Det var litet smolk i mjölken, det sättet att ta en match. Som var utannonserad och hade samlat en och annan publik. Men det ordnades en vänskapsmatch, så det gick rätt bra ändå. Djurgårdsgubbarna vunno den i sakta mak med 3—2, eller någonting sådant där.

Oldboyslaget—Westermalm 2—1.

Hammarby den 26/9.

Efter en faktiskt arbetsam match tog Djurgården hem de två poängen. Målen gjordes av Landberg, Knubb, och han var desslikes bästa man på planen. Inga övriga detaljer ha nått redaktionen.

Om nu inte bara laget tar stryk av Upsala på hemmaplan så är pokalen för första gången Djurgårdens. Den matchen går den 3 oktober i Upsala. Det är nog idé att åka med dit upp.

En djurgårdare

är aldrig plump, är eller ohyvsad, utan skickar sig alltid väl, sköter sig grannt bland folk, har stil och kallas gentleman.

Föreningsmästerskapet i "Modern femkamp"

Sensationella resultat på Traneberg

Att det även finnes utmärkta allmänna idrottsmän bland fotbollsspelarna framgår av medanstående sanningsenliga referat över en märklig tävling ute vid vår idrottsplats.

Efter B-lagets match mot Värtan söndagen den 29 augusti samlades en del A- och B-lagsspelare hos källarmästare »Ceve» i den lilla hemtrevliga hörnan i Tranans serveringslokal vid en kopp »fik» och thy åtföljande »but vecklade maron». Dessa spelare voro som följer: »Hacko» alias Hemming, »Klavérberg» alias Harry Sundberg, »Blekberg» alias Ekberg — djurgårdare i allt fast tidningarna titta i fel ända på kikaren — »Kalas» alias Kalle Andersson (fenomenal på att härma musikinstrument, trumma, mäsingshorn m. m.), »Dolly» alias Arwe, »Lilleput» alias Gotte Pettersson, »Tuggande mannen» alias Lundberg J:or samt »Strålen Boman» alias Ivar Carlsson. Vid det under kaffepimlandet hållna samtalet kom någon att fälla det ytttrandet, att föreningen ej hade något mästerskap i modern femkamp, varför det som en blick gick genom samtliga närvarandes armar, ben och hjärnor, att här skulle föreningsmästerskapet i modern femkamp ögonblickligen avgöras. Sagt och gjort, ett hastigt slut på kaffedrickandet, varvid Hacko satt en halv bakelse i fel strupe. Detta klarerades emellertid av Kalas (expert på trumma), vilken slog Finska Ryteriets march på Hackos rygg, varvid bakelsen flög upp i taket och sitter där fortfarande, som ett varnande exempel på att kaffe ej bör drickas för hastigt.

På stående fot beslöts följande grenar ingå i föreningsmästerskapet om modern femkamp:

Kulstötning,
Spjutkastning,
Nickning av fotboll,
Straffsparkar samt
Femkort,

varefter samtliga avtågade i sluten trupp under avsjungande av föreningsens stridsång: »Tjo vad det sticks o. s. v.»

Den första grenen var alltså kulstötning. Här visade det sig, att samtliga deltagare voro något »noch nicht dagesenes». Harry Sundberg började med ett jättekast, som kom till och med »Världens största junior» att tänka på att börja

träna kulstötning. Därefter följde samtliga andra med likaledes mycket goda resultat. Till sist uppträdde Ekberg i den obligatoriska kulstötningseringen och med sin säregna stil, direkt stulen från den grekiske kulstötarehjälden »Stöhtalonght», stötte han kulan ett gott stycke före förutnämnda Sundberg. Vid detta tillfälle gick ett långdraget »ah» genom samtliga närvarandes torra strupar och Hemming flög in efter Tranebergsmåttbandet. Vid mätningen visade måttbandet 15,93 $\frac{1}{2}$ meter, varvid »Tuggande mannen» sväljde sitt amerikanska tugggummi. Nytt skandinaviskt rekord, satt av en outsider, allmänt jubel av alla utom av Hacko, som stod där fundersam. Till sist skulle måttbandet kontrolleras, varvid det befanns, att c:a 6 meter på bandet var bortslitet, varefter detsamma återigen hopsplitsats. Alltså är Djurgårds-Nisse fortfarande innehavare av rekordet.

Därefter vidtog spjutkastning. Här dominerade Klavérberg med sin svensk-finsk-flottistiska stil och dängde i väg spjutet mellan 40 och 85 meter. Som god tvåa placerade »Kalas» sig och därefter Hacko. Detta, som var den svagaste grenen för den nyvordne och fockade kulstötaremästaren, kunde han ej smälta utan i sista kastet slängde han i väg spjutet och kom c:a $\frac{5}{10}$ millimeter efter Hacko.

Efter denna gren var ordningsföljden följande:

Sundberg	968 $\frac{3}{8}$ poäng
Ekberg	872 $\frac{1}{9}$ »
K. Andersson	804 $\frac{1}{4}$ »
Hemming	804 $\frac{1}{8}$ »
Arwe	793 »
Lundberg	768 »

Strålen och Lilleput deltog ej i tävlingen, utan tjänstgjorde som fullgoda funktionärer.

Därefter vidtog lottning av paren för nickning av fotboll. Lottningen utföll så, att Ekberg och Sundberg mickade mot Andersson och Lundberg och därefter mot Hemming och Arwe, o. s. v.

Nickningen gav till resultat att paret Ekberg och Sundberg överlägset segrade, följda av paret Andersson och Lundberg.

Därefter vidtog straffsparkning, varvid förstnämnda paret återigen visade sin

överlägsenhet med att bli slaget med endast 1 $\frac{1}{2}$ poäng av paret Hemming och Arwe.

Nu stod spänningen på sin höjdpunkt, ty Ekberg och Sundberg hade hittills samma poäng och kunde aldrig bli hotade av de övriga. Vem av dessa två skulle vinna? var den brännande frågan bland publiken, bestående av Hackos hund och tvenne vildkattor med sina ungar, vilka hyrt sommarnöje under dansbanan. Den övriga publiken hade så småningom börjat avtroppa, ty regnet stod som metespön i backen. På grund härav måste den sista grenen i modern femkamp (Femkort) avgöras inomhus.

Under stor spänning började alltså slutstriden och visade »Tuggande mannen» stor överlägsenhet i denna gren, men den med Argusögon utrustade kontrollanten »Strålen» var med överallt och lade litet diskret märke till, när »Tuggande mannen», tog tre ess ur fickan, varvid han diskvalificerades.

Slutresultatet blev emellertid, att Ekberg segrade, tätt följd av Sundberg och Hacko samt Kalas, vilken senare i de sista grenarna gått upp på ett mycket tillfredsställande sätt.

Ekberg blev alltså förklarad för föreningsmästare i »Modern Femkamp» samt världsmästare, allidenstund denna tävling förut ej gått av stapeln.

Efter de ansträngande tävlingarnas slut hissades och avhurrades första-, andra- och tredje-männen med det respektiverande hurraropet:

Rah, rah, rah,
bra vi kan,
Rostbiff, rostbiff, rostbiff.

Därefter bars resp. pristagare i gullstol, som bestod i att var och en fattade sig själv om den del, där ryggen byter om namn, ut till restaurant »Ceve», varefter intogs förfriskningar, och beslöts därstädes att ingå till Överstyrelsen om att resp. pristagare skulle erhålla föreningsens nyinstittade guld-, silver- och bronsmedalj samt de övriga deltagarna diplom.

Vidare beslöts, att till ett nästkommande år skulle tävlingen utlysas en månad i förväg, så att deltagareantalet och intresset skulle bli större.

R a s p e n .

ligen står föreningen nu i det främsta ledet, men ännu högre är målet. Detta mål skall varje djurgårdare veta att arbeta för, så nalkas vi det med stormsteg. Du kan ju av detta innehåll skriva nå-

gra rader och framföra mina hjärtliga hälsningar. Jag skall framdeles försöka skriva något om vad som händer och sker. Skriv några rader och om det blir något i tidningen, så sänd mig urklipp, är

du snäll. Min adress är: Henry A. Stenberg, Medusa N. Y., Albany Co., U. S. A. De hjärtligaste hälsningar.

Alexius.

BOXNING

Öppet 8—11 f. m. och 5—8 e. m.

A. WEIMARKS
INSTITUT
STORKYRKÖBRINKEN 3
ALLM. TEL. 11917.

JIU-JITSU

Andra tider efter överenskom.

I VIMLET.

J. A. Björkdahl 45 år.

Johan Björkdahl torde för den yngre generationen djurgårdare vara tämligen okänd, men bland de äldre farbröderna däremot så mycket mer välkänd. Han var nämligen under många år en av de flitigaste medlemmarna inom föreningen.

Till denna kom han på hösten 1892! Då föreningen höll på att avsomna, och medförde samtidigt några andra medlemmar i Stockholms Östra Idrottsklubb, som då uppgick i Djurgården. Inom föreningen var han under de första åren en flitig deltagare i idrottstävlingar och hemförde en hel del pris i olika idrotter. Sedermera övergick han helt att ägna sig åt arbetet inom styrelsen och har där nedlagt ett mycket värdefullt arbete under många år. Vid utflykter, basarer, tävlingar m. m. har han ställt sig till förfogande och varit en drivande kraft. Han var även under Stockholms Idrottsförbunds första år ledamot av dess styrelse. Ehuru han under senaste år ej haft tid att ägna sig åt föreningen på samma sätt som förr, så är han alltså lika intresserad av dess öden och äventyr.

Anledningen till att Djurgårdaren nu omnämner honom är att han den 12 sept. fyllde 45 år. Vilket passerade obemärkt, tyvärr. De gamle hälsa honom med ett hjärtligt: hej.

Klehan.

Karl-Gustaf Arnö, vår bandycenter, råskade nyligen ut för en cykelolycka, som mycket svårt skadade hans ena ben. Efter en längre sjukhusvistelse är han nu mellertid mycket bättre, och vi alla hans gamla idrottssvänner önska honom ett snart, fullständigt tillfrisknande.

Fritiof Svensson har efter sin lyckade Antwerpenresa varit sjuk. En häftig reumatisk värk i bröstpartiet höll alldeles på att ta livet ur honom. Han är emellertid bättre nu — efter allt att döma — ty han gick åstad och gifte sig den 21 d:s. Våra bästa gratulationer till både det ena och andra, mest det andra.

Gösta Sahlin har etablerat sig som idrottstidningsredaktör. Vi lyckönska. Vore tacksamma att få återkomma med ett erkännande om tidningen också, som vi förvänta fyller ett tomrum lika väl som den store redaktören. Måtte Idrottstidningens uppgift inte bara bli att konkurrera med Idrottsbladet utan även med sig själv; genom det senare kan den bli stor.

Hjalte Skoglundh var med i Antwerpen, som expert i brottning, men passade på att dokumentera sig som framstående man även i — boxning. Han skrev bland annat i förbiarten i den engelska tidskriften »Boxing» och talade om att Djurgården i november har stora tävlingar i Stockholm — vilket hade till följd att ett 30-tal engelsmän vilja komma hit!

Kalle Runn har tillskrivit oss och önskar skötebarnet, fotbollen, en god höstsäsong i den mån densamma kommer att beröra Djurgården. Den som är hågad att skriva till vår gamle vän, kan adressera breven till Svenska Konsulatet i Buenos Aires som förut. Gissa om Kalle skulle bli glad över några rader.

John Bång, den där länge gick här och slog upp ett och annat överlägset grin åt oss andra, som hade vänstra handens ringfinger i någon mån förgyllt, har nu själv — förlovat sig, sig själv till allmän belåtenhet, androm till varning. Icke desto mindre så har han våra hjärtligaste gratulationer.

Åke Wetterlind, vår entusiastiske skidåkare, genom en längre utlandsresa tyvärr borta från tävlingarna under de gångna båda sista vintersäsongerna, har genom O. B. hälsat att han kommer hem till jul för att sedan förmodligen stanna hemma. Och efter brevet att döma finns det gott hopp att vännen Åke då är beredd att slå ett slag för sin idrott.

Fred Skoglund sällar sig i slutet av månaden till vår stora trupp utlandsdjurgårdare. Han anträder då en studieresa med Paris som närmaste mål, till omsorgsfullt förvaltande efterlämnande i arv vår späda — men friska — ungdomsavdelning. Vi önska honom all lycka på resan och hoppas kunna uppehålla ungdomsavdelningens liv tills han kommer igen.

Svend Krarup, vår danske vän, domare i ett par matcher mellan Malmökamraterna och oss, har sänt oss en hjärtlig hälsning, med önskan om goda framgångar och en förhoppning att åter en gång kunna träffas.

ERIK ANDERSSON
VED- & FOTOGÉNHADEL
EXPRESS

45 ÖSTERLÅNGGATAN 45
ing. från Packhusgränd.

ALLM. TELEF. 23 87 och Essingen 32

V. Rosén 40 år.

En av Djurgårdens under dess nu 21-åriga fotbollshistoria mest framstående och intresserade fotbollsspelare, Ville Rosén, blir den 30 sept. 40 år.

Ville Rosén väckte redan under skoltiden uppmärksamhet för sin säkerhet i bollsparkning. Han kunde sparka bollen över Norra latins skolhus och var även i övrigt den bäste i denna idrott i skolan. Han kom så in i Djurgården, där han snart från vänsterytter avancerade till centerforward och kapten. Som center var han den bäste som Djurgården dittills haft — och står ouppnådd ännu som sådan! — och om han icke redan 1904 blivit förflyttad från Stockholm till Luleå, så hade han säkerligen varit självskriven som centerforward i den tidens allsvenska lag. Han tog spelet rent vetenskapligt, och var en av de första som verkligen försökte lära sig, hur engelsmän spela. Med fysisk spänstighet och säkerhet förenade han en god uppfattning om spelet och en säker blick för dess ledande.

Personligen var och är Ville en utmärkt kamrat, som bevaras i vänlig hägkomst av många gamla fotbollsspelare i Djurgården. Han vare hälsad på årsdagen!

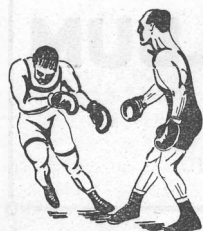
Klehan.

Robert Oksa, den famöse brottaren, har varit synlig uppe i Stadion. Efter sin svåra sjukdom har han bosatt sig i Stockholm och är stark betänkt på att åter gå i träning — alltså som amatör. De förhoppningar, som Linnéa hade på att engagera honom som tränare, få sålunda t. v. betraktas som uppskjutna och brottningspubliken blir måhända i stället lyckliggjord med ett förnyat uppträdande av alla tiders yppersta brottare.

Lorentz Göransson, den där ock, och mest, Max-Emile kallas, har enrollerat sig hos oss. Den ypperlige skribblern, utmärkte pianisten — och kompositören, få vi be om Djurgårdsmarschen — gode boxaren och lärde mannen hälsas välkommen.

John Svanberg, en av Djurgårdens allra största medlemmar, gästar huvudstaden efter en lång vistelse i U. S. A. De unga komma kanske inte ihåg honom, men få kanske stifta hans bekantskap senare i år, på samma gång de äldre bli i tillfälle att kollationera sina minnen från gamla Parken.

O F F I C I E L T.

Boxning

Boxningssektionen

håller årsmöte å klubblokalen, Stadion, måndagen den 27 september kl. 8 e. m.

Sektionens alla medlemmar uppmanas att infinna sig, då synnerligen viktiga frågor — styrelseval, träningsprogrammet etc. — föreligga till behandling.

Sektionsstyrelsen.

Expeditionen är öppnad

å Stadion nu igen. Å tisdagar och torsdagar kl. 7,30—9 e. m. emottager där under tecknad anmälning av nya medlemmar, avgifter av gamla, samt försäljer föreningsmärken etc.

Besök för övrigt gärna klubblokalen, och håll er å jour med meddelandena å anslagstavlan där.

Men när I i Stadionlokalen inträden, låten cigaretten fara och hjälp till att hålla den alldeles nytvättade lokalen ren och snygg, så alla kunna trivas gott där. Använd gärna papperskorgarna till sitt ändamål t. ex. och ställ alltid i ordning stolar och redskap efter er, så att den som kommer därnäst skäms att göra annat än detsamma.

Samt medför alltid ett gott, glatt humör samt ett vänligt sätt och käckt uppträdande.

Expeditionschefen.

Till
SÖDERBERGS
KONDITORI

HAMNG. 36, BIRGERJARLSG. 3

skall man gå o. frukostera,
luncha o. supera.
Där är treftigt, gott o. billigt

Allmänt
sammanträde

hålles

fredagen den 15 oktober

å

STADION.

Som på dagordningen flera synnerligen viktiga frågor förekomma, bl. a. val av ombud till de olika årsmötena samt en del ekonomiska frågor, påkallas medlemmarnas särskilda intresse.

Vid sammanträdet är tillfälle att erlagga resterande medlemsavgifter.

Överstyrelsen.

H ö s t f e s t

med

Prisutdelning

för 1920 års tävlingar

hålles under november månad å tid och plats som i Djurgårdarens oktobernummer kommer att närmare angivas.

Å programmet för festen förekommer även sång, musik etc., varjämte det hela avslutas med dans.

Kommitterade.

Brottning

Brottningssektionen

håller årsmöte med sina medlemmar fredagen den 1 oktober å Stadion kl. 8 e. m.

På programmet förekommer: Styrelseval, diskussion om vinterns arbete, träningsfrågan, varjämte en hel del andra viktiga frågor påkalla medlemmarnas närvaro. Möten mangrant.

Sektionsstyrelsen.

Årsavgifterna för
1920

torde av skyldiga medlemmar inbetalas snarast, då tiden nu lider alltfört mot årsskiftet, som medför ny årsavgift. Trots att resultatet hittills av avgiftsinbetalningarna varit rent av glänsande, så är det en hel del gott folk, som tror att det går an att smita från årsavgiften. Men det går inte alls. Den första januari 1921 framplockas alla kort över skyldiga medlemmar, vilka, utan åtskillnad, varnas, och i fall en sådan varning icke inom 14 dagar länt till rättelse, strykas ur föreningen, föreningens stadgar likmätigt.

Inbetala följaktligen avgiften omedelbart, och skjut inte upp till morgondagen vad som kan göras i dag, per post eller på expeditionen.

Skattmästaren.

Velocipeder

äro eleganta,
solida och
lätthående

HUSQVARNA
Generaldepôt
STOCKHOLM

BOESËNS
FOTO-MAGASIN

GREVTUREGATAN 1

kopierar man bäst,
framkallar fortast,
förstorar billigast.

HUVUDET PÅ SPIKEN

TRÄFFAR DU, OM DU KÖPER
DIN HAMMARE HOS

Alg. Nilssons
Järnaffär

Birger Jarlsgatan 29, Sthlm.
Riks 90 52. Allm. 53 70.

DJURGÅRDARE!

Samla Edra

IDROTTS-FOTOGRAFIER

HERZOGS AMATÖRALBUM

Försäljas i varje välsorterad Bok- och
Pappershandel eller Fotografiskt magasin.

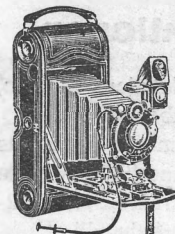
FRANS SVANSTRÖM & Co. PAPPERSHANDELSAKTIEBOLAG

Detaljaffärer

Myntgatan 1   Drottninggatan 6
Norrmalmstorg 1   Södermalmstorg 8
Jakobstorg   Handverkareg. 8.

Rit- & Skrivmaterial

**IDROTTS-
MANNEN**

**KÖPER SIN
KAMERA**

OCH ÖVRIGA UTRUSTNING, SAMT LÅTER
FRAMKALLA, KOPIERA OCH FÖRSTORA
SINA BILDER HOS

A.-B. Hasselblad-Scholander
HAMNGATAN 16.

LANGBORGSS

5 Birger Jarlsgatan 5.

Förnämsta inköpskälla för all
slags förstklassig! Sportmaterial

Gummiskor, Spikskor, Fotbollsskor.

VID MÅLET

för erhållande av förstklassiga Artiklar till
**SOMMARSPORT, BOXNING,
FISKE, JAKT och SKYTTE**
är Ni först då de inköpas hos

Mauritz Widforss' H.-A.-B.

— Kungl. Hovleverantör —

Klarabergsgat. 31, Drottninggat. 88, Götgat. 11

Hovjuvelerare

HALLBERG

Stockholm - Drottninggatan 6

MALMÖ, ESKILSTUNA,
SUNDSVALL, ÖREBRO,
SKÖVDE, KARLSHAMN,
JÖNKÖPING, UPPSALA,
GÖTEBORG.

Fullständig uppsättning
av

Idrottsredskap & Fotbolltillbehör

hos

**Bröderna Sandströms
Sportaffär.**

BIRGER JARLSGATAN 23.

NÄRA STUREPLAN